

for Tilvæksten siden 1880. Jeg tror altsaa, at det Slet ikke er overdrevent at gaa ud fra, at det Antal Personer, hvortil denne Lov sigter, kan anslaaes til omtrent 800,000. Jeg venter ganske vist ikke, at man skal naa, at et saa betydeligt Antal Mennesker komme ind i Sygekasserne, men man vil dog naa til et Tal, som bliver af ikke ringe Betydning for Statskassen, naar den skalde svare uden Bederlag, uden Erstatning de Tilskud, som foreslaas her fra Mindretallets Side. Og gaa vi ud fra, at de her foreslaaede Ydelser ville svare til 3 Kr. pr. Medlem, anser jeg det for ingenlunde uforholdsmæssigt, at man i en ingenlunde fjern Fremtid kunde komme op til omtrent 1 Million Kroner om Aaret. Jeg tror saaledes, at dette Spørgsmaal er af ret væsentlig Betydning, og vi have derfor forbeholdt os at bringe det under fornyet Overvejelse til 3dje Behandling. Skulde det vise sig, at der ikke kan opnaas Enighed hurtigt om dette og de andre Differenspunkter mellem 2den og 3dje Behandling, kunde det muligt være rettere at fremskynde 3dje Behandling saa meget som muligt, for at Loven kan komme tilbage til Landstinget, der jo i sin Tid har anvendt et stort og omfattende Arbejde paa den, saaledes at dets Stilling til Loven kan blive klar. Derved vil maaste Udsigten til Gennemførelsen i denne Samling bedst vokse.

Brandes: Jeg skal tillade mig, inden jeg omtaler de Vædringsforslag, som det Mindretal, jeg er Ordfører for, har stillet til Forslaget, at gøre nogle Bemærkninger, som Betænkningen giver mig Anledning til. Det ses af Betænkningen, at et Mindretal har fraveget den Stilling, som vi indtog i Fjor til selve Forslaget, og opgivet den Hovedændring, vi da stillede til Forslaget. Dette er ingenlunde slet, fordi vi mene, at denne Vædring er uforlignelig eller ufornuftig og ikke egnet til at gennemføre Sagen paa en bedre Maade end selve Lovforslaget, men kun af praktiske Grunde, fordi det ikke er lykkedes at samle et Flertal derom. I Fjor gik de 13 af Udvalgets 15 Medlemmer ind paa denne Vædring — i Mar viste det sig hurtigt, at intet Flertal kunde samles om den, efter at den Del af Udvalget, som repræsenterer Højre her i Salen, ikke vilde være enig med os i den Henseende. Dette var saa meget underligere, som netop den nuværende Ordfører for denne Gruppe, det ærede Medlem for Københavns Afd. Valgtres (Scharling), ved 1ste Behandling her i Salen havde gjort sig til Talsmand for en saadan Vædring som den, vi tilsigtede ved vort Forslag i Fjor. Men da det ærede Medlem frasaldt

den, var der for os ikke Rimelighed i at bringe den frem til en Debat, som ikke vilde føre til noget som helst Resultat, til en rent akademisk Debat. (Sidenrigsministeren: Dem have vi saa mange af!) Ikke fra Folketingets Side — jeg ved ikke, hvorledes det gaar Regeringen i den Henseende. Men, som jagt, da vi ønskede at saa Loven gennemført, frasaldt vi det. Dette vil jeg kun sige, fordi jeg ikke ønsker, man skalde tro, at vi i og for sig, af principielle Grunde, have frasaldet denne Stilling — det er kun slet, fordi vi have et særdeles Ønske om at saa denne Sag gennemført. Dette har ogsaa betinget vort Stilling til det Standpunkt, som den ærede Ordfører og de ærede Medlemmer, der følge ham, have indtaget til selve Forslaget. Den vigtigste Forandring, som er slet med Forslaget fra i Fjor til i Mar, den vigtigste Forskel fra da er den, at Sygekassernes Ydelser forandres til at være omtrent 1 Kr. pr. Dag, medens det ikke angives specielt, hvorledes de enkelte Ydelser skulle falde, saaledes som Regeringsforslaget angiver det. Regeringsforslaget foreslaar jo, at der skal være Sygehjælp i Form af Lægehjælp, Sygehushjælp og Pengehjælp, medens det, saaledes som den ærede Ordfører har nævnt og anbefalet, ikke bliver angivet bestemt i Forslaget, af hvad Art inden for en vis Ramme Sygekassernes Hjælp skal være. Det ere vi gaaede ind paa, ikke fordi vi ubetinget tro, at det er det bedste — for saa vidt vilde der for os ikke være nogen særlig Uanskelighed ved at vende tilbage til det tidligere Standpunkt — men fordi det hurtigt viste sig, at den ærede Ordfører gjorde sig til en ivrig Talsmand derfor, og vi altsaa havde den Mulighed ved at gaa sammen med ham at danne et Flertal der. Det var af en ganske særlig Grund, vi gik ind paa det, nemlig den, som jeg tror, er det ærede Medlem for Københavns Afd. Valgtres' Hovedgrund til at gaa imod det: Henhynet til den i Fjor vedtagne Fattiglov. Da der nemlig nu ved Fattigloven er truffet den Bestemmelse, at Lægehjælp for Fremtiden er fri i den Forstand, at man ikke ved at modtage den af det offentlige kommer ind under Fattigvæsenet, saa er det klart, at der fra Sygekassernes Side vil komme Bestræbelser for at blive af med Lægehjælpen, som i finansiel Henseende er stigende for dem hvert Mar, fordi de yderligere ville stige, og fordi de yderligere ville stige, naar der kommer Statsstilskud til Sygekasserne. Da vi mene, at der vil være en Bestræbelse til Stede fra Sygekassernes Side for at blive fri i Henseende til at yde Lægehjælp og for at kaste denne Byrde over paa Kommunerne, anse vi det ikke for urimeligt at følge den